

Várkonsert við kórinum »Glymur«

Mikuvöldið 20. mars helt kórið Glymur sína várkonsert í Norðurlandahúsinum. Eftir kunngerðini um konsertina varð lagt upp til eitt sera spennandi kvöld, tí hóast nógv tiltøk hava verið og framhaldandi koma at verða nú í vár, so var henda konsertin avgjørt nakað, ein átti at uppliva. Tað, sum ljóðaði mest spennandi var, at Edvard Nyholm Debes hevði skrivað eina nýggja tónamynd yvir lagið: »Teir sigla um havið so víða«

Longu í byrjanini av konsertini merktist, at her var talan um sangleði so tað forsló.

Kórluttakararnir kanska ikki lögdu so nógv í tær hárfinu kenslurnar, vit mangan eru so von við at hoyra í kórsamanhangi. Við hesum kom sjálf sjarman fram, tí tú merkti meiri sangleðina streyma fram til áhoyrararnar.

Skráin var væl skipað, og ikki minst at tú kendi teg vælkomnan – enn tá boðin vælkomn av einum av kórluttakarunum, ið skemtiliga dugdi at siga frá temum sangum, sum ætlanin var at syngja. Byrjað varð við negro spiritual lögum, sum eg persónliga kendi væl aftur av teimum plátum og innspælingum, eg eigi við ymsum solistum sum t.d. Mahalia Jackson, Tennessee Ernie Ford o.s.fr. Negro spiritual er ikki bara sum at siga tað at syngja, her skulu serstakar kenslur leggjast í og tað megnaði kórið sera væl, sjálvt um sjálf »sálin« manglaði eitt sindur. Hetta verður ikki sagt fyri at kritiseri, men sjálvt upplivistið hevur nógv at siga, tá tilkikir sangir verða sungnir. Kvøldbønin »Kumbaya« og »My Lord, what a morning« vóru ein sera góð byrjan. Harvið var eisini lagt upp til teir framhaldandi sangirnar, sum t.d. »I stood at the river«, »Halleluja« – ið eisini innihelt solosing, ið ljóðaði sera væl og reinur, og »I do belong to the band«.

Siðani var temaið broytt og farið var dyvri til eina sjómansvisu, og harfrá yvir til eitt sindur av bluestónleiki, og her kom so enn tá

tónleikur við inn í myndina. Hetta setti sjálvan prikin yvir ið. Sera væl spælt við el-guitara, bass-guitara og trummum umframt sjálfandi klaverfyllgispæl. Hesum syrgdu Ronnie, Herluf, Gunnar og Bjarni fyri. Við hesum kom rættuligt liv í kórið og sangurin floymdi út í salin.

Eftirsum bæði sangur og spæl nú var komið so væl í gongd, varð farið yvir til eitt cubansk sambalag, ið kallast »El-Pueblo«. Hetta var eitt sera vakurt og gott samba-lag, ið kórið megnaði framúr væl at syngja.

Við hesum var tann fyrri parturin av konsertini liðugur og farið varð yvir til tann seinna partin, ið uttan steðg og roykipausu, og tað vil eg siga var ógvuliga væl funnið uppá, tí eg trúgvi at ein steðgur hevði skaðað heildarmyndina av konsertini.

Sum longu nevnt, hevði Edvard Nyholm Debes lagt tónamyndina: »Teir sigla um havið so víða« til rættis. Upprunaliga hevur Nicolina av Kamarinum skrivað hetta lag, men uttan at seinna lagið: »Mamma mín« hevði verið, hevði heildarmyndin ikki komið við. Lagið: »Mamma mín« hevur Harry Birtlið skrivað ordni til, og August Pétursen skrivandi lag til. Í sjálvari tónamyndini ikki komið Edvard Nyholm Debes skrivað 3 lög sjálvar.

Hann byrjaði við at lesa gongdina, við at greiða frá unga dronginum, sum við at ganga framvið sjóarstrondini og hyggja út á havið kendi longsuln og dreymin um at koma út hagar, út á tað villa og bláa

havið. Hertil hóskaði »Sjómanssangur« sera væl. Hesin longsul bara øktist og gjørdist til ein sannan dreym fyri henda unga dreingin. Hann royndi at yvirtala mammuna um at sleppa, men striltið gekst. Lagið »Teir sigla um havið so víða« varð sungið, enn tá við tveimum ymskum taktum, einari nýmótans og tí vælkendu valsaktini, sum upprunalagið hevur.

Drongurin tók seg síðan saman og fór út í ta stóru verð. Tað visti seg at skiparin manglaði ein mann, og drongurin slapp við. Hertil var lagið »Sjómansreyp« gjørt, og visti hetta rættuliga, hvussu ein ungur maður kennir se, nú hann fyrstu ferð er sloppin út heimanfrá og allur heimurin liggur opin. Veruleikin er tó ein annar, og hesin unglingi fekk annað at kenna av hesi

óndu verð. Innast í honum lá kortini longsuln eftir heimlandinum, og hann fór at leingjast heim. Hann var ólukkuligur. Hann gekk og droymdi um landið har heima. Í tí landinum, hann var í, gekk hann úti í náttúruni, men ongastaðni var sum heima. Hann var aftur í dreymaverð og kendist aftur við mammuna. Hann var jú farin heimanfrá uttan at siga farvæl. Hann vaknaði. Fór út á dekkið, og kenslan segði honum, at hann vildi heim. Soleiðis hava vit tað ivaleyst øll somul.

Heimkomin mótti hann mammuna. Hon kendi á sær, at hann fór ongantið at fara avstað aftur. Av hesum sang hann henni ein sang, og tað var lagið: »Mamma mín«.

Tað var ikki heilt frítt, at onkur so smátt var farin at fella tár, tí rættuligar kenslur komu fram hesa lötuna, meðan verkið varð framført. Edvard Nyholm Debes eigur rós uppiborið fyri hesa frálíku tónamynd, ið veruliga vísti, at dugur er í okkara unga fólk at skriva tónleik.

Aftan á hvøllan lögva-breist og blómuhandan bæði til solist, tónaskald og kórleiðara, varð tikið aftur aftur »Teir sigla um havið so víða« sum eitt eykalag.

Við hesum var henda væleydnaða várkonsertin komin at enda, og áhoyrararnir, sum vóru um 250 í tali, kundu fara heim við einum frálíkum sangupplivili.

Her verður ynskt kórinum góða eydna framyvir og takk fyri eitt frálíkt kvöld.

Victor Carlsen

Listaframsýning í Runavíkar Skúla um páskirnar

Aftur í ár skipar Lions Club Eysturoyar fyrst í lagi listaframsýning um páskirnar í Runavíkar Skúla.

Samskipti hevur verið við nógv listafólk og kann væntast ein fjølbroytt framsýning við oljumálningum, akvarellum, tekeningum, klippmyndum, træskurðum v.m.

Seinasta ár vóru meira enn 250 listaverk, og kann væntast sama mongd í ár. Samstundis verður eisini ein framsýning av fotomyndum úr Eysturoynni, og verður valt burtur úr innkomnu myndunum til Eysturoyar-kalendaran, ið kemur út á hvørjum ári.

Um onkur av misgáum ikki hevur fingið samband við fyrrreikararnar, so er kortini møguleiki fyri tí enn – ringið til Hans Anton Thomsen á tlf. 48110, ella Jóannes Niclassen á tlf. 41249, so taka teir sær av at greiða luttøkuna.

Agóðin av framsýningini í ár fer til Skóladepilin á Selatrað, og fara skótarir eisini at hava okkurt for-

vitnisligt við á framsýningini, ið sýnir teirra virksemini.

Tá økið verður liðugtbyggt, er ikki legupláss í landinum, sum í Guds friu náttúru kann bjóða tí upp-vaksandi ættarliðnum so góðar og fjølbroyttar um-støður at búleikast í, sum skóladepilin.

Tjaldvøllur er til uml. 300 fólk og legubálspláss við palli og sitiplássi til eina 200 fólk. Stutt er oman til fjør-una, har møguleiki er fyri at fara í bát og fáa sær kunn-leika til at fiska, sigla og rógva. Heiður ikki er langt niðan í hagan ella í ána til tað frítíðarvirksemini og spæl, ið ungdómnum altíð leing-ist eftir.

Hentzar Ellingsgaard, landsskúlastjóri, setir lista-framsýningina kl. 15 fyrra páskadag. Opíð er báðar páskadagarnar frá kl. 15–20.

Í sambandi við setanina, luttekur manskórið hjá Jóhan Mortensen, og setir hetta sjálvandi sín serliga dóm á setanina.

Stuðulsfólk

Søkt verður eftir stuðulsfólki til tvey systkin, ávíkavist 9 & 7 ár, í Eysturoynni.

Málið við stuðlinum er, í neyvum samstarvi við Almánastovuna, at virka fyri fremjandi tilboð-um og avbjóðingum í gerandisdegum við týð-iligari marksetan, og soleiðis menna og stuðla teimum líkamliga, sálarliga og sosialt.

Ynskilið er, at tann ið settur verður, hevur hóskaði fakliga útbýgving og royndir.

Arbeiðstíðin er 20 tímar um vikuna, at seta skjótast til ber og eitt hálvt ár fram.

Løn- og setanarviðurskiftini eru sambært sáttmála millum Føroya Landsstýri og Føroya Pedagogfelag.

Nærri upplýsingar fáast við at venda sær til Almánastovuna, Eysturoyar deild, tlf. 48260, Bettina Christiansen.

Umsóknir við próvskjølum mugu vera okkum í hendi í seinasta lagi 08.04.1996 og skulu sendast til:

Almánastovuna
Att. Bettina Christiansen
Eysturoyar deild
620 Runavík

AGN Nýfrystur ísl. KÚFISKUR

Taka ímóti
BÍLEGGINGUM
til næstu avskiping!

SILDAGOYMSLAN Tlf. 12355 (kl. 9–16)